

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5P/73/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211206740
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8211206740.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci navrhovateľky E. D., X.. XX.X.XXXX, L. Y. V. Č.. X, zast. JUDr. Jozefom Kruželákom, advokátom so sídlom Kellera 1, 085 60 Bardejov proti odporcovi E. D., X.. X.X.XXXX, L. P. Č.. XX o určenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 120.- eur mesačne od 4.10.2011 do 30.6.2012 a od 1.7.2012 do 28.2.2013 po 140.- eur mesačne.

Dlh na výživnom za dobu od 4.10.2011 do 28.2.2013 vo výške 371,32 eur povoľuje otcovi splácať v splátkach po 30,- eur mesačne k rukám navrhovateľky do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.

V časti prevyšujúcej výživné vo výške 120.- eur mesačne za dobu od 4.10.2011 do 30.11.2011 a v časti prevyšujúcej výživné 120,- eur mesačne od 13.4.2012 do 30.6.2012 návrh zamietá.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, ktorý podala na tunajšom súde dňa 4.10.2011 domáhala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu sumou 142.- eur mesačne odo dňa podania návrhu splatnou do 10. dňa v mesiaci vopred. Svoj návrh odôvodňovala tým, že je dcérou odporcu E. D. C. C. D., rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a prebieha konanie vo veci rozvodu ich manželstva. Ona s maloletým bratom žijú v spoločnej domácnosti s matkou a otec býva v rodinnom dome svojich rodičov v obci P. Pravidelne otec posiela na jej účet 83.- eur, ale v tejto sume sú zahrnuté rodinné prídavky okolo 22.- eur a daňový bonus vo výške 20.- eur, takže z jeho príjmu to činí sumu 41.- eur. Okrem toho platí pre ňu paušál za telefón, čo činí 25.- až 30.- eur mesačne. Matka prišla o zamestnanie, je evidovaná na Úrade práce ako nezamestnaná. Požiadala o dávku v hmotnej núdzi a potrebuje predložiť rozhodnutie súdu o určení výživného zo strany manžela, otca navrhovateľky pre navrhovateľku.

V priebehu konania navrhovateľka opakovane menila návrh na začatie konania, pokiaľ ide o výšku výživného, pričom jej konečný návrh na určenie výživného bol zhodný s jej zmeneným návrhom, zmena ktorého bola pripustená uznesením tunajšieho súdu na pojednávaní dňa 12.9.2012, ktorým sa domáhala, aby odporca bol zaviazaný prispievať na jej výživu za dobu od 4.10.2011 do 30.11.2011 sumou 142.- eur mesačne, od 1.12.2011 do 12.4.2012 sumou 120.- eur mesačne a od 13.4.2012 do budúca sumou 140.- eur mesačne. Navrhovala tomuto návrhu vyhovieť, pretože je toho názoru, že výživné vo výške 110.- eur mesačne, ktorým jej otec v súčasnej dobe prispieva na jej výživu je nedostatočné, teda že na jej výživu neprispieva v dostatočnej miere zo svojho príjmu.

Otec navrhovateľky, teda odporca v priebehu konania najprv súhlasil s určením výživného na sumu 110.- eur mesačne, ale len od doby 12.3.2012, odkedy touto sumou začal prispievať na výživu dcéry s tým, že

je toho názoru, že ak zasielal na účet dcéry dovedy sumu 83.- eur mesačne a platil jej náklady spojené s užívaním telefónu, že splnil si dobrovoľne za predchádzajúce obdobie svoju výživovú povinnosť k dcére v dostatočnom rozsahu. Poukazoval aj na to, že dcéra používala telefón, pričom zmluvu o pripojení uzatváral on a on platil paušál a aj hovorné, prevyšujúce paušál, pričom poukazoval na to, že v mesiaci júni 2012 prestal dcére hradiť náklady spojené s užívaním telefónu a to z toho dôvodu, že mala vysoké účty za telefón, ktoré uhradil v celom rozsahu. V mesiaci októbri 2011 to bolo 77,09 eur spolu s paušálom a v mesiaci apríli 2012 59,52 eur a v mesiaci júni 2012 229,50 eur. Nesúhlasil so zvýšením výživného vo výške 140.- eur mesačne s tým, že za primerané výživné považuje vo výške 110.- eur mesačne, teda v sume, akou prispieva dobrovoľne na výživu navrhovateľky. Na pojednávaní dňa 31.5.2013 navrhoval návrh navrhovateľky na určenie výživného zamietnuť. Predložil súdu rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove zo dňa 19.4.2013 vo veci prídavku na dieťa o tom, že sa prídavok odníma z dôvodu, že G. E. bola XX.X.XXXX vylúčená zo štúdia na vysokej škole.

Zástupca navrhovateľky navrhoval odporcovi uzavretie dohody, v ktorej by sa zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky od 24.10.2011 do 30.11.2011 sumou 142.- eur mesačne, od 1.12.2011 do 12.4.2012 sumou 120.- eur mesačne a od 13.4.2012 do budúcnosti sumou 110.- eur mesačne s tým, že nemá síce informácie o ukončení štúdia u navrhovateľky, avšak poukazoval na to, že navrhovateľka si hľadá takú formu štúdia, pri ktorej by mohla pracovať a je naďalej odkázaná na výživné, že nemá vlastný príjem.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne C. D., matky navrhovateľky, oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu vo veci rozvodu manželstva rodičov navrhovateľky sp. zn. 3C/54/2011, a vo veci určenia manželského výživného sp. zn. 5C/157/2011, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov o výške príjmov odporcu, o výške výdavkov navrhovateľky a o jej štúdiu za dobu od podania návrhu až doposiaľ a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka je dcérou odporcu a C. D.. V čase podania návrhu navrhovateľkou na určenie výživného rodičia boli ešte manželia, nežili však už dlhší čas v spoločnej domácnosti, deti narodené v ich manželstve, navrhovateľka a mal. F. žili v spoločnej domácnosti s matkou a prebiehalo už konanie vo veci rozvodu manželstva na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/54/2011.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/54/2011 súd zistil, že rozsudkom č.k. 3C/54/2011-130 zo dňa 8.11.2012 bolo manželstvo rodičov navrhovateľky rozvedené, na čas po rozvode bol maloletý Kristián zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 120,- eur mesačne. Rozsudok v týchto výrokoch nadobudol právoplatnosť 28.12.2012.

Navrhovateľka v návrhu na začatie konania podanie návrhu na určenie výživného odôvodňovala tým, že študuje na vysokej škole, že s otcom mali dobrý vzťah a nechcela podať návrh na určenie výživného, ale matka sa stala nezamestnaná a potrebuje predložiť rozsudok súdu o určení výživného pre dcéru, keďže požiadala o dávku v hmotnej núdzi a návrh odôvodňovala aj tým, že otec síce prispieval dobrovoľne na jej výživu, ale nie v dostatočnej miere.

Z potvrdení o štúdiu súd zistil, že navrhovateľka v čase podania návrhu na začatie konania bola študentkou V.A. N. C. G. Y. V., študijný program J.. V čase podania návrhu bola v druhom roku denného bakalárskeho štúdia. Štandardná dĺžka bakalárskeho štúdia je tri roky. Bakalárske štúdium na tejto škole ukončila v školskom roku 2011/2012. Chcela pokračovať v magisterskom štúdiu, tak podávala prihlášky na pokračovanie v magisterskom štúdiu. Predložila súdu dôkazy o tom, že podávala si dve prihlášky, s čím boli spojené zvýšené výdavky, keď uhradila za jednu prihlášku 60.- eur a za druhú prihlášku 30.- eur. Išlo o prihlášky na magisterské štúdium na N. H. L. Y. L. L., O. J. Y. C. H.K. Y., kde bol poplatok za prihlášku 60.- eur a na N. F. Y. L., O. O., kde bol poplatok 30.- eur. Na magisterské štúdium bola prijatá, o čom predložila rozhodnutie N.K. F. Y. L., O. O. zo dňa XX.X.XXXX, z ktorého súd zistil, že bola prijatá na dvojročné štúdium magisterského študijného programu politológia v študijnom odbore politológia dennou formou štúdia na N. F. Y. L., O. O. v akademickom roku 2012/13.

Pokiaľ ide o výdavky navrhovateľky v čase podania návrhu na určenie výživného a za nasledujúce obdobie, tieto pozostávali z nákladov na štúdium a to poplatok za internátne ubytovanie počas štúdia v Trenčíne vo výške 66.- eur mesačne, o čom predložila ako dôkaz ústrižky poštových poukázok o

uhrádzaní tejto platby za ubytovanie a počas magisterského štúdia po nástupe na magisterské štúdium v L. náklady na ubytovanie činili 47,25 eur. Ďalšie výdavky boli na cestovné z miesta bydliska do miesta sídla školy. Pokiaľ študovala v V., dvakrát mesačne dochádzala a náklady na cestovné spolu boli z miesta jej bydliska do miesta sídla školy a späť vo výške 34.- eur. Ďalšie výdavky spojené so štúdiom boli výdavky na zabezpečovanie školských pomôcok, učebníc, školských potrieb, na stravovanie. Z výpovede matky navrhovateľky ako svedkyne vyplýva, že pokiaľ ide o náklady na stravu, len vychádzajúc z nákladu 5.- eur denne na raňajky, obed, večeru spolu za desať to činí 50.- eur, náklady na mestskú dopravu na električku je potrebné prirátavať k nákladom spojeným so štúdiom v priemere 1.- euro denne. Náklady na stravu v prípade celého mesiaca na internáte tak mesačne vychádzajú okolo 150.- eur. Svedkyňa potvrdila, že od mesiaca októbra 2011 už poberá rodinné prídavky ona pre navrhovateľku, že od októbra 2011 už nie sú tieto prídavky vyplácané otcovi navrhovateľky, teda odporcovi. S deťmi býva v rodinnom dome spolu so svojim otcom. Sama je nezamestnaná, je evidovaná na Úrade práce a poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 56,60 eur. Ďalšie náklady na krytie potrieb navrhovateľky sú na jej ošatenie, hygienické potreby. Svedkyňa poukazovala nato, že dcéra sa zúčastnila študijného pobytu v K., kde bola dva mesiace. Predložila doklad o tom, že tento študijný pobyt bol v roku 2010 a študijného pobytu na H. v roku 2011.

Otec navrhovateľky, teda odporca potvrdil, že do mesiaca februára 2011 vrátane zasielal na účet dcéry sumu 83.- eur mesačne, navyše ešte hradil náklady spojené s užívaním telefónu navrhovateľkou. Od 12.3.2012 začal poukazovať na účet navrhovateľky sumu 110.- eur mesačne, ktorú jej poukazuje pravidelne až doposiaľ. Rodinné prídavky na navrhovateľku poberal do mesiaca októbra 2011, daňový bonus poberá on, pretože matka nie je zamestnaná.

Odporca žije v obci P., býva spolu so svojou mamou v rodinnom dome, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve jeho matky a odporcu. Tvrdil, že náklady spojené s údržbou rodinného domu hradí sám. K výške dôchodku matky sa vyjadril, že možno je to okolo 300.- eur mesačne, ale nepovažuje za morálne, aby to zisťovať a aby sa vyjadroval, koľko a v akom rozsahu vynakladá finančné prostriedky na krytie potrieb domácnosti ona s tým, že to ani nesleduje, nekontroluje. Odporca pracuje na M. Ú. Y. J. ako príslušník M. R. Y. so zaradením vedúci zmeny. Cestovné náklady, do práce dochádza osobným motorovým vozidlom, sa rovnajú nákladom na náhradu pohonných hmôt a činia podľa tvrdenia odporcu cca 120.- eur v priemere mesačne. Tvrdil, že má ďalšie výdavky spojené s bývaním a to sú poplatok za televíziu, telefón, vodu 35.- až 40.- eur mesačne, náklady na kúrenie, zhruba 500.- eur ročne, poisťka za dom 50.- eur ročne. Náklady na stravu vyčíslil sumou 150.- eur v priemere mesačne, na amortizáciu auta 20.- eur mesačne, pričom tvrdil, že motorové vozidlo je motorovým vozidlom jeho matky. K nadobudnutiu tohto vozidla uvádzal, že ide o sedemročné vozidlo, ktoré bolo vyrobené v roku 2005, kupovalo sa už ako ojazdené, že on ho užíva asi päť rokov. Prevažne ho užíva on a používa ho aj v prospech matky. Tvrdil, že iný majetok okrem podielu v rodinnom dome nevlastní.

Obaja rodičia navrhovateľky majú vyživovaciu povinnosť ešte k ďalšiemu dieťaťu, ktoré sa im narodilo v manželstve a to k maloletému F.. Na výživu maloletého F. otec zasielal matke sumu taktiež 83.- eur mesačne do doby rozhodnutia vo veci rozvodu manželstva. Rozsudkom vo veci rozvodu manželstva bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého F. sumou 120.- eur mesačne na čas po rozvode. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.12.2012.

Podľa § 62 ods. 1, 2 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných, opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre konanie o určenie výživného pre plnoleté dieťa, pretože v čase podania návrhu na začatie konania otec síce prispieval na výživu dcéry dobrovoľne, ale vzhľadom na zistené pomery na strane navrhovateľky a na strane odporcu nemožno dospieť k záveru, že by prispieval na výživu dcéry v dostatočnej miere, teda aby v dostatočnej miere si plnil dobrovoľne svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Navrhovateľka v čase podania návrhu na začatie konania až do 18.3.2013 bola študentkou vysokej školy. Nebola schopná sama sa živiť, takže vyživovacia povinnosť rodičov k nej naďalej trvala aj po ukončení štúdia na strednej škole. V štúdiu riadne pokračovala až do 18.3.2013. Zo mzdového listu odporcu súd zistil, že jeho príjem v roku 2011 bol vo výške 1043,- eur v priemere mesačne v čistom a v roku 2012 vo výške 1108,- eur v priemere mesačne v čistom. Vychádzajúc zo schopností a možností otca navrhovateľky, teda odporcu, po zohľadnení vyživovacej povinnosti k synovi F., ktorý je ešte len žiakom základnej školy a po zohľadnení rozsahu, v akom prispieval na jeho výživu pred rozvodom manželstva a v akej sume bol zaviazaný prispievať na jeho výživu po rozvode manželstva a taktiež po zohľadnení skutočností, že odporca do mesiaca júna 2012 okrem platieb, ktoré poukazoval na účet navrhovateľky, hradil jej v celom rozsahu náklady, ktoré mala s používaním mobilného telefónu, dospel súd k záveru, že primerané výživné za dobu od 4.10.2011 do 30.6.2012 je vo výške 120,- eur mesačne a od 1.7.2012 vo výške 140,- eur mesačne, ako si uplatňuje aj navrhovateľka. Konanie o určenie výživného na plnoleté dieťa je konaním návrhovým.

Podľa § 152 ods. 2 O.s.p. rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jeho časti alebo o jej základe.

Predmetom konania je určenie výživného za dobu od 4.10.2011 do budúca. Vzhľadom na skutočnosť a dôkaz, ktorý predložil odporca na pojednávaní dňa 31.5.2013 o ukončení štúdia navrhovateľkou, súd rozhodol v tejto veci zatiaľ čiastočným rozsudkom o určení výživného za dobu od podania návrhu do mesiaca februára 2013 s tým, že o určení výživného za dobu od 1.3.2013 sa bude rozhodovať konečným rozhodnutím, pretože pre rozhodnutie o návrhu na určenie výživného za dobu od mesiaca marca 2013 do budúca je potrebné doplniť dokazovanie v súvislosti s predloženým dôkazom o tom, že malo dôjsť v mesiaci marci 2013 k ukončeniu štúdia u navrhovateľky.

Čiastočným rozsudkom zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky za dobu od 4.10.2011 do 30.6.2012 sumou 120,- eur mesačne a od 1.7.2012 do 28.2.2013 sumou 140,- eur mesačne.

Navrhovateľka sa zmeneným návrhom domáhala určenie výživného za dobu od 4.10.2011 do 30.11.2012 vo výške 140,-eur mesačne, za dobu od 1.12.2011 do 12.4.2012 vo výške 120,- eur mesačne a od 13.4.2012 sumou 140,- eur mesačne a pretože súd vyhovel návrhu navrhovateľky za dobu od 4.10.2011 do 30.11.2011 a od 13.4.2012 do 30.6.2012 len čiastočne, ak za uvedené obdobie zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľky namiesto sumy 140,- eur mesačne sumou 120,- eur mesačne, bolo potrebné návrh v časti za uvedené obdobia prevyšujúcej výživné 120,- eur mesačne zamietnuť.

Zároveň bolo potrebné vyčísliť dlh na výživnom za dobu od 4.10.2011 do 28.2.2013, keďže výživné nebolo plnené v rozsahu, v akom zaviazal súd odporcu prispievať na výživu navrhovateľky. Pri vyčíslení výšky dlhu na výživnom, súd vychádzal z rozdielu medzi výživným, ktoré otec poukazoval na účet, resp. medzi sumami, ktoré otec poukazoval na účet navrhovateľky a to 83.- eur mesačne za dobu do mesiaca februára 2012 a od marca 2012 po 110.- eur mesačne, čo medzi účastníkmi nebolo sporné. Celá suma 83.- eur bola započítavaná ako platené výživné, pretože rodinné prídavky už v mesiaci októbri 2011 podľa zhodného tvrdenia matky navrhovateľky a odporcu už začala poberať pre navrhovateľku jej matka, takže v sume 83.- eur už neboli zahrnuté rodinné prídavky. Pokiaľ ide o daňový bonus, to je súčasť príjmu otca, z ktorého sa vychádza pri určení výšky výživného, takže nemožno ho samostatne odrátavať od sumy, ktorá bola poukazovaná na výživné, pretože ide o nárok, ktorý je súčasťou mzdy, nejde o nárok dieťaťa, ale zohľadňuje sa táto suma pri určení samotnej výšky výživného ako súčasť mzdy povinného. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že otec prispel dcére na počítač 40 eur v októbri 2011 a 20,-eur v novembri 2011.

Vznikol tak otcovi dlh na výživnom za dobu od 4.10.2011 do 28.2.2013 celkom vo výške 371,32 eur ako rozdiel medzi sumou 120.- eur mesačne mínus 83.- eur mesačne za dobu od 4.10.2011 do 28.2.2012 / $4 \times 37,- + 33,32$ eur alikvotná časť za mesiac október 2011 = 181,32 eur/ + rozdiel medzi sumou 120.- eur mesačne a sumou 110.- eur mesačne za dobu od 1.3.2012 do 30.6.2012 / $4 \times 10 = 40,-$ eur / + rozdiel medzi sumou 140,- eur a sumou 110,- eur za dobu od 1.7.2012 do 28.2.2013 / $7 \times 30,- = 210,-$ / po odpočítaní sumy 60,- eur zaplatených k rukám navrhovateľky / október 2011 40,- eur + 20,- eur november 2011/.

Dlh na výživnom po zohľadnení vyživovacej povinnosti otca k ďalšiemu dieťaťu vo výške 120.- eur mesačne súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30,- mesačne, vzhľadom na spotrebný charakter výživného, aby bol vyrovnaný dlh na výživnom do jedného roka.

Pokiaľ ide o náklady, na ktoré poukazovali tak svedkyňa, matka navrhovateľky ako aj zástupca navrhovateľky na študijné pobyty, k tomu súd uvádza, že na týchto študijných pobytoch sa zúčastnila navrhovateľka v roku 2010 a 2011 ešte v čase pred podaním návrhu na určenie výživného, takže súd náklady na tieto študijné pobyty nemohol zohľadňovať pri určovaní výživného za dobu od 4.10.2011 do budúca. Na druhej strane je potrebné súhlasiť s tvrdením zástupcu navrhovateľky, že náklady, ktoré mal otec s vyrovnávaním vyšších poplatkov za telefón u navrhovateľky boli v nižšej sume, než prispela matka dcére na náklady študijných pobytov navrhovateľky.

V končnom rozhodnutí bude rozhodované o návrhu navrhovateľky na určenie výživného za dobu od 1.3.2013 do budúca a aj o trovách celého konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).